ماهنامه علمى پژوهشى

mme.modares.ac.ir

طراحی کنترل کننده و تخمین گر معادله ریکاتی وابسته به حالت برای بازوهای مکانیکی با مفاصل انعطاف پذیر در حضور نویز و اغتشاش

محرم حبيب نژاد کورايم^{1*}، نعيم يوسفي لادمخي²، سعيد رفيعي نکو³

1- استاد، دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

2- دانش آموخته کارشناسی ارشد، دانشکده مهندسی مکانیک، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

3- دانش آموخته دكترى، دانشكده مهندسي مكانيك، دانشگاه علم و صنعت ايران، تهران

* تهران، صندوق پستى hkorayem@iust.ac.ir ،16846-13114

چکیدہ	اطلاعات مقاله
در طراحی کنترل، اطلاعات کامل بازخورد اغلب ضروری است. در بازوهای مکانیکی با مفاصل انعطاف پذیر، اندازهگیری تغییرات زوایای بازوها میسر است، ولی اندازهگیری تغییرات عملگرها بهسادگی قابل اندازهگیری نیست. از طرفی اندازهگیری متغیرهای حالت همواره دارای نویز سیگنالی است و فضای کاری بازوهای مکانیکی مخلوطی از اغتشاشات هست. بنابراین وجود یک رویتگر و تخمینگر غیرخطی مطلوب، برای	مقاله پژوهشی کامل دریافت: 05 اسفند 1394 پذیرش: 30 اردیبهشت 1395 ارائه در سایت: 24 مرداد 1395
بهبود عملکرد سیستم دینامیکی موردنظر، امری ضروری است. روش معادله ریکاتی وابسته به حالت یکی از بهترین روشهای کنترل بهینه غیرخطی میباشد. سیستماتیک بودن این روش، فرمول،ندی و انجام محاسبات را ساده کرده و کنترل طیف وسیعی از سیستمهای دینامیک غیرخطی(بهشرط پایدار پذیر بودن) را در بر می گیرد که از مزایای این روش محسوب میشود. در بیشتر روشهای کنترل غیرخطی از تکنیکهای خطیسازی مدل استفاده میشود اما در این روش فضای حالت مستقیم به صورت غیرخطی مورد استفاده قرار می گیرد که یکی از علل دقت و انعطاف پذیری در طراحی نسبت به سایر روشها میباشد. هدف این مقاله، طراحی کنترل کننده و تخمین گر مبتنی بر روش معادله ریکاتی وابسته به حالت است که باوجود اغتشاشات، نویز سیستمهای اندازه گیری و محدودیتهای سیستم (عملگر و حس گرها)، تا حد امکان متغیرهای خروجی سیستم به مقدار طراحی (مطوب) نزدیک شده و رفتار سیستم به رفتار حقیقی ربات نزدیک تر میشود. در این پژوهش ابتدا فرمولاسیون کنترل کننده و رویت گر بیان گردیده است، سپس این روند برای بازوی سه درجه آزادی با مفاصل انعطاف پذیر طراحی و شبیسازی شده است. در پایان نیز روش ادامه فرایند طراحی بهصورت تجربی برای ربات آزمیشگاهی اسکات پیادهسازی شده و تتایج صحهگذاری بهدست آمده است. در پایان نیز روش	کلید واژگان: معادله ریکاتی وابسته به حالت رویت کر و تخمین گر مفاصل انعطاف پذیر نویز و اغتشاش

The SDRE controller and estimator design for flexible joint manipulators in presence of noise and disturbance

Moharram Habibnejad Korayem^{*}, Naeim Yousefi Lademakhi, Saeed Rafee Nekoo

School of Mechanical Engineering, Iran University of Science and Technology (IUST), Tehran, Iran * P.O.B. 1684613114 Tehran, hkorayem@iust.ac.ir

ARTICLE INFORMATION	ABSTRACT
Original Research Paper Received 24 February 2016 Accepted 19 May 2016 Available Online 14 August 2016	Full feedback data is mostly essential in control design. Measurement of the variation of flexible joint robot (FJR) actuators is not as easy as the measurement of the changes of FJR links' angles. The measurement of the states is also affected by noise, and the disturbance in the workspace of the robot is not ignorable. Hence a state observer or a nonlinear estimator is necessary to improve the performance
Keywords: State-Dependent Riccati equation Controller Observer and Estimator Flexible Joint Manipulator Noise and Disturbance	of the dynamical system. The state-dependent Riccati equation (SDRE) is one of the most promising nonlinear optimal control methods and estimators. Systematic procedure, simple structure, and incorporating a wide range of systems (under observability condition) are some advantages of SDRE method. The majority of nonlinear techniques linearize the model, but the SDRE directly uses the nonlinear state space; it is one of the reasons for its precision and flexibility in design with respect to other methods. The goal of this work is to merge the SDRE controller and estimator simultaneously to reduce the state error of the system in presence of external disturbance and measurement noise. So, first, the controller and the observer formulation haves been stated. Then, the process has been applied to design and simulate a 3 DOF robot arm with flexible joints. Next, the process has been tested experimentally using Scout robot and the simulation results have been verified. Finally, the proposed method of this paper has been compared with the optimal sliding mode controller. The results showed that the behavior of the system is more similar to the real behavior of the robot.

یکی از مهم ترین عواملی که موجب توسعه کاربرد رباتها در صنایع مختلف

شده است در نظر گرفتن انعطاف پذیری در اعضای ربات از جمله عضوها،

1-مقدمه

1-1- ايدەپردازى

برای ارجاع به این مقاله از عبارت ذیل استفاده نمایید:

Downloaded from mme.modares.ac.ir on 2025-04-04

مفاصل و اجزای محرک میباشد. این عوامل یکی از فاکتورهای مهم در دقت حرکت ربات با سرعت بالا و یا حمل بار بیشتر میباشد ولی اگر نتوان آن را به طور مناسب کنترل نمود موجب محدودیتهایی در رفتار ربات میگردد. در این مقاله فرض شده است که عضوها صلب بوده و مفاصل بهصورت انعطاف پذیر در سیستم دینامیکی بکار گرفته شده است. اولین راهحل برای کنترل انعطاف پذیری مفاصل¹، ایجاد تغییرات در طراحی مکانیکی اجزای سیستم است. بهعنوان مثال افزایش سختی چرخدندهها (از جنس سرامیک). ولیکن استفاده از این روش محدود و هزینه بردار است، از طرفی بازوهای مکانیکی ساختهشده را نیز بهبود نمی بخشد. راه دیگر در نظر گرفتن انعطاف پذیری در مدلسازی و بهدست آوردن فرمولاسیون جدید برای معادلات دینامیکی حاکم بر سیستم است. نیروی محرکها توسط چرخدنده، تسمه یا محور به عضوها منتقل میگردد، به همین علت الاستیک بودن اعضا باعث تغییر شکل نسبی و کشش پیچشی بین زاویه عضو و زاویه طرف محرک می گردد که با در نظر گرفتن آن در معادلات میتوان به مدل واقعی تری از سیستم دست یافت.

در کنترل بازوهای با مفاصل انعطاف پذیر اندازه گیری تغییرات زوایای بازوها از طریق پتانسیومتر² میسر است، ولی زوایای موتورها بهسادگی قابل اندازه گیری نیست. یک روش برای محاسبه زوایای موتور قرار دادن تجهیزات اضافی اندازه گیری پشت موتور است (در صورتی که موتور در دو طرف دارای محور باشد). اما این روش اندازه گیری همیشه امکان پذیر نبوده زیرا ممکن است امکان نصب سیستم اندازه گیری وجود نداشته باشد از طرفی ممکن است یک سمت محور موتور دارای مفاصل انعطاف پذیر باشد به همین دلیل اندازه گیری در سمت دیگر بینتیجه خواهد بود. مشکل دیگر این روش وجود خطا و ترکیب شدن نویز دستگاه اندازه گیری در معادلات سیستم است. در ضمن مسئله اقتصادی نیز در طراحی حائز اهمیت است. بنابراین با در نظر گرفتن شرایط موجود استفاده از یک رویتگر³ حالت مطلوب جهت تخمین متغیرهای موردنظر در سیستم میتواند مفید باشد. علاوه بر کنترل ربات، مسئله اندازه گیری متغیرهای حالت سیستم⁴ نیز داری اهمیت است. معمولا در عموم طراحیهای متداول فرض بر آن است که کلیه متغیرهای حالت در دسترس میباشند. درصورتی که در عمل، برای اندازه گیری هر یک از آنها لازم است یک حس گر تعبیه نمود که اغلب امکان آن وجود ندارد و علاوه بر داشتن دقت پایین، مستلزم هزینه زیادی است. برای مرتفع کردن این مشکلات میتوان متغیرهای حالت را از روی خروجیهای سیستم به شرطی که سیستم رویت پذیر باشد، تخمین زد. عملیات رویت و تخمین توسط سیستم دینامیکی بهنام "رویتگر و تخمین گر حالت "صورت می پذیرد. در این پژوهش از روش معادله ریکاتی وابسته به حالت که یکی از بهترین روشهای کنترل بهینه غیرخطی است در طراحی کنترل کننده و تخمین گر استفاده شده است که باوجود اغتشاشا ت⁵، نویز⁶ سیستمهای اندازه گیری و محدودیتهای سیستم (عملگر و حس گرها) تا حد امکان متغیرهای خروجی سیستم به مقدار طراحی(مطلوب) نزدیک شده و سیستم به خوبی کنترل شده است. فرایند شبیهسازی روش مذکور در نرمافزار متلب برای بازوی سه درجه آزادی با مفاصل انعطاف پذیر به کار گرفته شده و نتایج بهدست آمده با حالت تجربی ربات آزمایشگاهی اسکات مقایسه گردیده است. علاوه بر آن

مقایسهای بین روش پیشنهادی با روش کنترل بهینه مدلغزشی [/] صورت گرفته است و اثربخشی آن ذکر گردیده است.

2-1- پیشگامان و مروری بر فعالیتهای پیشین

در اواسط دهه 1960 با روی کار آمدن کامپیوترها فصل نوینی به روی مهندسی کنترل گشوده شد، روشهای کنترل بهینه سیستمهای غیرخطی بهطور چشمگیری رشد کردند و شیوههای جدیدی معرفی شدند. این امر باعث توسعه سریع تئوریهای کنترل غیرخطی در مسائل دینامیکی دنیای واقعی، بهخصوص در صنایع هوافضا، دریایی، دفاعی و رباتیک شد. در ابتدا با توجه به ویژگیهای LQR، تلاش شد تا این روش برای سیستمهای کاملا غیرخطی تعمیم داده شود. افراد مختلفی در زمینه حل مسئله تنظیم کننده غیرخطی درجه دو⁸ تلاش کردند [2،1]. سرانجام تحقیقات کلوتیه و همکاران نتیجه داد، آنها روشی را توسعه دادند که در آن معادلات ریکاتی تابعی از حالتهاست، این روش رهیافت معادله ریکاتی وابسته به حالت نامیده شد [3]. در این روش ابتدا سیستم به یک ساختار خطی (نایکتا) که ماتریسهایی با ضریب وابسته به حالت⁹دارد، برده و سیس معادله ریکاتی جبری وابسته به حالت حل می شود. کلوتیه و همکاران نشان دادند که طرحواره بازخوردی SDRE برای مسئلهی کنترل بهینه غیرخطی زمان نامحدود¹⁰ در حالت چندمتغیره بهطور موضعی و مجانبی پایدار، برای حالت اسکالر بهینه است. ضمن اینکه این روش، نسبت به تغییرات پارامترها مقاوم است.

ژین و همکاران از رهیافت SDRE برای یافتن حل بازخوردی بهطور مجانبی پایدار مسئله کنترل منیپولاتور دو مفصلی استفاده کردند [4]. سیمن بررسی کاملی به همراه توضیح جزییات روش SDRE شامل ساختار آن، قضایای پایداری، بهینگی و پارامتریزه کردن وابسته به حالت ارائه کرده است [5]. کلاتیر به بیان قابلیتها و مزایای روش ریکاتی پرداخته است که از جمله این موارد: تأثیر مستقیم روی کنترل و متغیرهای حالت سیستم با ماتریسهای Q, R در معیار عملکرد، سیستماتیک بودن و سادگی روش، در نظر گرفتن جملات غیرخطی و درجات آزادی اضافی سیستم در هنگام طراحی میباشد [6]. بنکس و همکارانش نحوه استخراج معادله ریکاتی از کنترل بهینه، حل عددی آن به روش تقریب سری تیلور، جزئیات روش، مبحث پایداری و قضایای مربوط را همراه با چند مثال بیان کردهاند [7]. بسیاری از دستاوردهای اولیه راجع به کنترل بازوهای ربات بر مدلهایی با ساختار کاملا صلب متمرکز بود اما پژوهشهای تجربی نشان داد که اگر انعطاف پذیری مفاصل در بسیاری از رباتها كنترل نشود، افزایش كارآیی رباتها بسیار محدود خواهد شد [9,8]. شروع کار روی مفاصل انعطاف پذیر بازوهای مکانیکی به اوایل دهه هشتاد میلادی بر می گردد که بررسی ها به لزوم در نظر گرفتن انعطاف پذیری، مدلسازی این گونه مفاصل و بررسی کنترل پذیری آن ها و طراحی کنترل گرهای ساده منجر شده است. رامیرز و اسپانگ ازجمله کسانی بودند که به طراحی کنترلکننده مبتنی بر مدلهای واقعیتری که در آنها انعطاف پذیری مفاصل در نظر گرفته شده بود، پرداختند [9]. در سال های اخیر نیکوبین از روش کنترل بهینه حلقه باز برای کنترل ربات با مفاصل انعطاف پذیر در حرکت نقطهبهنقطه و همچنین بهدست آوردن میزان ظرفیت حمل بار بیشینه استفاده کرده است [11,10]. از روشهای کنترل غیرخطی بهینه در کاربردهای گوناگون از جمله کنترل پرواز در حضور خطا نیز استفاده شده

¹ Flexible joint ² Potentiometer

³Observer ⁴System state variables

⁵ Disturbance

⁶ Noise

⁷ Optimal sliding mode control (OSMC)

⁸ Nonlinear quadratic regulation (NQR)

⁹ State dependent coefficients (SDC) ¹⁰ Infinite time

است [12]. به تازگی کورایم و همکارانش از روش های کنترل غیرخطی بهینه از جمله SDRE, OSMC برای کنترل بازوهای مکانیکی صلب و بازوهای با مفاصل انعطاف پذیر با فرض معلوم بودن پارامترها و متغیرها استفاده کردهاند [15-13]. از آنجا که داشتن اطلاعات دقیق از متغیرهای حالت سیستم برای الگوریتمهای کنترلی مختلف بسیار بااهمیت است و با توجه به اینکه حس گرهای موقعیت (نکودرها) معمول در رباتها دارای نویزند و نیز سرعت سنجها نیز گران و کم دقتاند، استفاده از رویت گر حالت جهت برآورد متغیرهای حالت سرعت مفید خواهد بود.

نخستین بار در سال 1964 لوئنبرگر رویت گر را برای یک سیستم خطی معرفی کرد [16]. پس از معرفی اصطلاح رویت گر، رویت گرهای زیادی معرفی شدهاند که در ابتدا رویت گرهای سیستمهای تعینی¹ خطی نامتغیر با زمان مطرح بود و سپس سیستمهای متغیر با زمان، توسعه یافت [17]. برخلاف تئوری طراحی رویت گر برای سیستمهای خطی، تئوری رویت حالتهای یک سیستم غیرخطی از ساختاری یکپارچهای برخوردار نیست. تمرکز این مقاله در محدوده روش غیرخطی SDRE میباشد. پاپانو و فریدلند از این روش در طراحی رویت گر برای ماشین القایی استفاده کردهاند [18]. رژین نیز از روش ریکاتی برای طراحی رویتگر و کنترل کننده بهینه غیرخطی برای شبیه سازی پرواز استفاده کرده است [19]. بیک زاده و تقیراد پایداری روش ریکاتی در محیط با

2- تئوری و روش حل

وظیفه کنترل غیرخطی بهینه تعیین مقادیر ورودی کنترل میباشد به گونهای که یک تابع هدف یا معیار عملکرد را کمینه کند و همزمان قیود فیزیکی را نیز ارضا نماید. حل مسئله کنترل بهینه غیرخطی عموما به حل معادله همیلتونین منجر میشود. حل این معادله به صورت تحلیلی برای سیستمهای غیرخطی امکان پذیر نبوده و از جمله روشهای عددی برای حل این معادله می توان به روشهای برنامه ریزی پویا²، روش تکرار³، تئوری اختلالات⁴ و حل معادله ریکاتی وابسته به حالت اشاره نمود که در این پژوهش از روش SDRE استفاده شده است. روش معادله ریکاتی وابسته به حالت اولین بار توسط پیرسون ارائه شده و سپس توسط ورنلی و کوک گسترش پیدا کرده است.

1-2- فرمولاسيون كنترل كننده SDRE

سیستم غیرخطی پارامتریزه شده، به صورت رابطه (1) در نظر گرفته شده است:

$\dot{\mathbf{x}}(t) = \mathbf{A}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t) + \mathbf{B}(\mathbf{x}(t))\mathbf{u}(t)$ $\mathbf{y}(t) = \mathbf{C}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t)$ (1)

پارامتریزه کردن وابسته به حالت عملیاتی است که باعث تبدیل سیستم غیرخطی به یک سیستم ماتریس شبه خطی با حفظ ساختار قبلی میشود. جفت ماتریسهای $\mathbb{R}^n \to \mathcal{R}^{n\times m} = (\mathbf{x}(t))$ و $\mathbb{R}^n \to \mathcal{R}^{n\times m} = \mathbf{x}$. $\mathbf{x}(t) = \mathbf{x}^{n}$ است برای تمام $\mathcal{R}^m = \mathcal{R}^n, \mathbf{u}(t) \in \mathcal{R}^m$ ایدار میباشد [18]. علاوه بر آن ماتریسها $\{\mathbf{A}(\mathbf{x}(t)), \mathbf{C}^{\mathsf{T}}(t)\mathbf{Q}^{\mathsf{1/2}}\mathbf{C}(t)\}$ زمانی که $\mathbf{x}(t) \in \mathcal{R}^n$ برسی کنترلپذیری ماتریسهای غیرخطی $\{\mathbf{A}(\mathbf{x}(t)), \mathbf{B}(\mathbf{x}(t)), \mathbf{C}^{\mathsf{T}}(t)\mathbf{Q}^{\mathsf{T}}(t)\}$ ، این جفت ماتریسها باید در مفهوم خطی کنترلپذیر باشند. در طی حل، گاهی متغیرهای حالت یا مقادیر ورودی صفر

میشود، مانند نقطه تعادل در آن حالت، اگر جفت ماتریس ((()B(0)) کنترل پذیری آن کنترل پذیر شود، سیستم به خوبی کار خواهد کرد. بررسی کنترل پذیری آن جفت به اطلاعات متغیرهای حالت و ورودی کنترلی نیاز ندارد. میتوان آن را به سادگی به کمک ماتریس کنترل پذیری بررسی کرد. اگر مرتبه ماتریس معادله (2) و (3) کامل باشد، به ترتیب کنترل پذیری و رویت پذیری سیستم تضمین می شود.

$$\begin{split} \mathbf{M}_{c} &= \begin{bmatrix} \mathbf{B} & \mathbf{A}\mathbf{B} & \mathbf{A}^{2}\mathbf{B} & \dots & \mathbf{A}^{n-1}\mathbf{B} \end{bmatrix} & (2) \\ \mathbf{M}_{o} &= \begin{bmatrix} \mathbf{C}^{T}\mathbf{Q}^{1/2}\mathbf{C} & \mathbf{C}^{T}\mathbf{Q}^{1/2}\mathbf{C}\mathbf{A} & \dots & \mathbf{C}^{T}\mathbf{Q}^{1/2}\mathbf{C}\mathbf{A}^{n-1} \end{bmatrix} & (3) \\ & \text{ c, lelow equation of the set of less the set of the$$

J در رابطه (4) مینیمم شود:

 $J_{0} = \frac{1}{2} \int_{0}^{\infty} \{ \mathbf{x}^{\mathrm{T}}(t) \mathbf{C}^{\mathrm{T}}(t) \mathbf{Q}^{1/2} \mathbf{C}(t) \mathbf{x}(t) + \mathbf{u}^{\mathrm{T}}(t) \mathbf{R}\mathbf{u}(t) \} dt \qquad (4)$ $\mathbf{x}_{0} = \mathbf{x}_{0} + \mathbf{x$

و در ضمن هر دو ($\mathbf{R} > \mathbf{0}$) و $\mathbf{Q} = \mathbf{Q}$ دارای ابعاد $n \times n \times n$ مثبت نیمه معین ($\mathbf{Q} \ge \mathbf{Q}$) و در ضمن هر دو متقارن میباشند که فرم مربعی در المانهای انتگرال بالا مشاهده می شود [21].

فرم همیلتونین بهصورت معادله (5) تعیین می گردد:

$$H(\mathbf{x}(t), \mathbf{u}(t), \lambda(t)) = J + \lambda^{\mathrm{T}}(t)\dot{\mathbf{x}}(t)$$
(5)

که در آن $\lambda(t)$ بردار کمکوضعیت نام دارد و برابر است با رابطه (6) در

ذيل:

(8)

$$\lambda(t) = K(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t)$$

$$\dot{\lambda}(t) = \dot{K}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t) + K(\mathbf{x}(t))\dot{\mathbf{x}}(t)$$
(6)

برای اینکه مقدار همیلتونین بهینه شود باید شرایط (7) اغنا شود: $\partial H(.)$ $\partial H(.)$

$$\frac{\partial H(\mathbf{c})}{\partial \mathbf{u}(t)} = \mathbf{0}, \quad \frac{\partial H(\mathbf{c})}{\partial \mathbf{x}(t)} = -\dot{\lambda}(t), \quad \frac{\partial H(\mathbf{c})}{\partial \lambda(t)} = \dot{\mathbf{x}}(t) \tag{7}$$

با حل معادله (7) بردار ورودی کنترلی **(t) ب**اهصورت معادله (8) نتیجه میشود:

$$\mathbf{I}(t) = -\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{K}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t)$$

که ماتریس ((x(t) غیر منحصربهفرد، متقارن و مثبت معین است و مقدار آن از حل معادله جبری ریکاتی وابسته به حالت (9) به دست می آید:

$$\begin{aligned} \mathbf{A}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{K}(\mathbf{x}(t)) + \mathbf{K}(\mathbf{x}(t))\mathbf{A}(\mathbf{x}(t)) - \mathbf{K}(\mathbf{x}(t))\mathbf{B}(\mathbf{x}(t)) \dots \\ \mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{K}(\mathbf{x}(t)) + \mathbf{C}^{\mathrm{T}}(t)\mathbf{Q}^{1/2}\mathbf{C}(t) = \mathbf{0} \end{aligned}$$

با استفاده از دستور care در نرمافزار متلب میتوان معادله فوق را بهراحتی حل نمود.

2-2- فرمولاسيون رويت گر و تخمين گر SDRE

سيستم غيرخطى همراه با نويز بهصورت معادله (10) مفروض است: $\dot{\mathbf{x}}(t) = \mathbf{A}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t) + \mathbf{B}(\mathbf{x}(t))\mathbf{u}(t) + \mathbf{G}(t)\mathbf{w}(t)$ $\mathbf{y}(t) = \mathbf{C}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t) + \mathbf{v}(t)$ (10) $\mathbf{y}(t) \in \mathcal{R}^r, \mathbf{u}(t) \in \mathcal{R}^m$ و $\mathcal{R}^r, \mathbf{u}(t) \in \mathcal{R}^n$ كه در آن $\mathbf{x}(t) \in \mathcal{R}^r$

ترتیب بردار ورودی و خروجی سیستم هستند. بردارهای ناهمبسته ترتیب بردار ورودی و خروجی سیستم هستند. بردارهای ناهمبسته هستند. منظور از اغتشاش در سیستم موردنظر، انحراف از مقدار اصلی فرایند است که اغلب در بار خارجی و ورودی محرک مطرح میشود. فرکانس آن کم است و طی زمان میرا میشود. علاوه بر آن وجود نویز موجب اختلال در دریافت و پردازش سیگنال حامل اطلاعات میشود. فرکانس آن بالاست و طی زمان میرا نمیشود. مشهودترین نویزهایی که در عملکرد سیستمهای ربات تأثیر میگذارند نویز سفید و گوسی هستند. با پیادهسازی قانون کنترلی (8) بر معادله سیستم (10)، معادله (11) نتیجه میشود:

¹ Deterministic

² Dynamic programming ³ Iterative solution

Perturbation

 $\mathbf{x}(t) = \mathbf{A}_{cl}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t) + \mathbf{G}(t)\mathbf{w}(t)$ (11)

کهA_d(x(t) ماتریس حلقه بسته پایدار سیستم در رابطه (12) می باشد: $\mathbf{A}_{cl}(\mathbf{x}(t)) = \mathbf{A}(\mathbf{x}(t)) - \mathbf{B}(\mathbf{x}(t))\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{K}(\mathbf{x}(t))$ (12)

- ساختمان رویت گر متداول SDRE به صورت معادله (13) می باشد:
- $\dot{\hat{\mathbf{x}}}(t) = \mathbf{A}_{cl}((\hat{\mathbf{x}}(t))\hat{\mathbf{x}}(t) + \Gamma(\hat{\mathbf{x}}(t))[\mathbf{y}(t) \mathbf{C}((\hat{\mathbf{x}}(t))\hat{\mathbf{x}}(t)]$ (13) که ((f(**x**(t)) ماتریس بهره بوده و طوری انتخاب می شود که خطای میانگین مربعی (x - x)T (x - x) که تفاضل میان متغیرهای e(t) = E ∑(x - x)

واقعی و تخمینی میباشد، مینیمم شود. قابل اثبات است که بهره رویت گر از معادله (14) محاسبه می شود: $\Gamma(\hat{\mathbf{x}}(t)) = \mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{W}^{-1}(t)$ (14)

که $\Gamma(\hat{\mathbf{x}}(t)): \mathcal{R} \to \mathcal{R}^{n \times r}$ که $\Gamma(\hat{\mathbf{x}}(t)): \mathcal{R} \to \mathcal{R}^{n \times r}$ و $\mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t)): \mathcal{R} \to \mathcal{R}^{n \times n}$ ماتریس مثبت معین می باشد که از معادله (15) به دست میآید:

 $\mathbf{A}_{cl}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t)) + \mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{A}_{cl}^{\mathrm{T}}(\hat{\mathbf{x}}(t)) - \mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\hat{\mathbf{x}}(t))...$ $\mathbf{W}^{-1}(t)\mathbf{C}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t)) + \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(t)\mathbf{E}(t)\mathbf{G}(t) = \mathbf{0}$ (15)

جهت آنالیز پایداری با توجه به غیرخطی بودن سیستمها اصل جداپذیری صادق نیست در نتیجه از رویکرد نقش رویت گر که متغیرهای نامعلوم سیستم را تخمین میزند استفاده شده است. در صورت عملکرد مناسب و صحیح تخمین گر و همچنین خطای قابل قبول، پایداری کل سیستم منوط به سیستم کنترل کننده خواهد شد که پایداری آن به راحتی توسط تابع كانديد لياپانوف V(x) = x^TKx بررسی می گردد [22]. همچنين می توان یایداری رویت گر را نیز به صورت مجزا اثبات نمود [5]. در نتیجه با عملکرد صحیح رویت گر پایداری کل سیستم اثبات می گردد. در پیوست 7 صحت عملکرد تخمینگر به طور خاص برای تخمین سرعت زاویهای بازوی مکانیکی نشان داده شده است.

برای بهدست آوردن معادله دوگان معادلات فیلتر SDRE، تغییر متغیر رابطه (16) در نظر گرفته شده است:

 $\mathbf{z}(t) = \mathbf{A}_{cl}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t))\mathbf{z}(t) + \mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t))\mathbf{\gamma}(t)$ (16) $\eta(t) = \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t))\mathbf{z}(t)$

که در آن $\mathbf{z}(t) \in \mathcal{R}^n$ بردار حالت سیستم، $\gamma(t) \in \mathcal{R}^n$ بردار ورودی و $\eta(t) \in \mathcal{R}^p$ بردار خروجی سیستم دوگان است.

فرض1. جفت ماتریسهای {{Ad(z(t)), C^T(z(t)}} کاملا کنترل پذیر و جفت ماتریس های $\{A_{cl}^{T}(z(t)), G^{T}(z(t))\}$ کاملا رویت پذیر هستند.

برای تضمین این شرایط، جفتهای SDC باید از منظر خطی هم کنترل پذیر و هم رویت پذیر باشند به طوری که (((((((((), 🚛 🕻) کنترل پذیر است و {A^T_{cl}(**0**),G^T(**0**)} رویت یذیر است به شرطی که در طی بازه زمانی، فرم خطی جفتهای SDC به حالت تکین تغییر نکنند (یا به سبب وجود یک جمله منفى، به جفت غير كنترل پذير /غير رويت پذير تبديل نشوند).

فرض2. ماتریسهای وزنی E(t),W(t) مثبت معین و نیمه معین متقارناند. (E(t) و(W(t) ماتریسهای دست کم یک بار مشتق پذیر زمانی از تابعهای مقداردار اند و مشتقهای آنها در $t \in [0, t_f]$ غیرتکین اند.

در مقالات، ماتریسهای وزنی حالتها اغلب متقارن نیمه معین فرض شده بودند. دلیل اینکه آنها در فرض2 معین در نظر گرفته شدند، اهمیت خروجیهای اندازه گیری شده است؛ آنها ممکن است کمتر از حالتها باشند اما رویتیذیری جفت ماتریس $\{A_{cl}^{T}(z(t)), G^{T}(z(t))\}$ در فرض1 اطمینان میدهد که از یکسو آنها کافیاند و از سویی دیگر، همه آنها لازماند. بنابراین، ماتریسهای وزنی حالتها باید معین باشد و ساختار نیمه معین

آنها با شکل مربعی (G^T(z(t))E(t)G(z(t) برای سیستم قابلدستیابی است [23]. شاخص عملکرد J، جهت کمینه سازی توابع هزینه سیستم به صورت معادله (17) تعيين مي شود:

 $J_0 = \frac{1}{2} \int_0^\infty \{\mathbf{z}^{\mathrm{T}}(t) \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t)) \mathbf{E}(t) \mathbf{G}(\mathbf{z}(t)) \mathbf{z}(t) + \gamma^{\mathrm{T}}(t) \mathbf{W}(t) \gamma(t) \} dt$ (17)

که در آن $\mathcal{R} \to \mathcal{R}^{n imes n}$ ماتریس وزنی متقارن مثبت نیمه معین برای تخمين حالتها سيستم بوده و $\mathcal{W}(t): \mathcal{R} \to \mathcal{R}^{r*r}$ ماتريس وزنى متقارن مثبت معین برای ورودی رویت گر است که هر دو آنها متقارن هستند. معادلات هميلتونين جهت بهينهسازى توابع هزينه بهصورت (18) تعيين مىشود:

$$H(\mathbf{z}(t), \gamma(t), \lambda(t)) = \frac{1}{2} (\mathbf{z}^{\mathrm{T}}(t) \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t)) \mathbf{E}(t) \mathbf{G}(\mathbf{z}(t)) \mathbf{z}(t) \dots$$
$$+ \gamma^{\mathrm{T}}(t) \mathbf{W}(t) \gamma(t) + \lambda^{\mathrm{T}}(t) \left(\mathbf{A}_{\mathrm{cl}}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t)) \mathbf{z}(t) + \mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t)) \gamma(t) \right)$$
(18)

با اعمال شرایط بهینگی بردار ورودی رویت گر (19) به دست میآید: $\frac{\partial u(t)}{\partial \gamma(t)} = 0 \Longrightarrow \gamma(t) = -W^{-1}(t)C(z(t))\lambda(t)$ (19)

و بردار كمك وضعيت λ(t) به صورت رابطه (20) تعريف شده است:

 $\lambda(t) = \mathbf{P}(\mathbf{z}(t))\mathbf{z}(t)$

 $\Rightarrow \dot{\lambda}(t) = \dot{P}(z(t))z(t) + P(z(t))\dot{z}(t)$

در ادامه معادله (21) نتیجه می شود:

(20)

$$\begin{aligned} \frac{\partial H(.)}{\partial z(t)} &= -\lambda(t) => \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(z(t))z(t)\mathbf{E}(t) \left[\mathbf{G}(z(t)) + \mathbf{z}^{\mathrm{T}}(t) \left(\frac{\partial \mathbf{G}(z(t))}{\partial z(t)}\right)\right] \\ &+ \mathbf{z}^{\mathrm{T}}(t)\mathbf{G}(z(t))\mathbf{E}^{\mathrm{T}}(t) \left[\mathbf{z}^{\mathrm{T}}(t) \left(\frac{\partial \mathbf{G}(z(t))}{\partial z(t)}\right) + \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(z(t))\right] + \end{aligned}$$

 $A_{cl}(z(t))\lambda(t)$

$$+\mathbf{z}^{\mathrm{T}}(t)\left(\frac{\partial \mathbf{A}_{\mathrm{cl}}(\mathbf{z}(t))}{\partial \mathbf{z}(t)}\right)\lambda(t) + \gamma^{\mathrm{T}}(t)\left(\frac{\partial \mathbf{C}(\mathbf{z}(t))}{\partial \mathbf{z}(t)}\right)\lambda(t)$$

 $-\mathbf{P}(\mathbf{z}(t))\mathbf{A}_{cl}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t))\mathbf{z}(t)\mathbf{P}(\mathbf{z}(t))\mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t))\mathbf{W}^{-1}(t)\mathbf{C}(\mathbf{z}(t))\boldsymbol{\lambda}(t) \quad (21)$ مقادیر مشتق کسرهای رابطه (22) بسیار کوچکاند و میتوان آنها را صفر در نظر گرفت:

$$\left(\frac{\partial \mathbf{C}(\mathbf{z}(t))}{\partial \mathbf{z}(t)}\right) = \left(\frac{\partial \mathbf{A}_{cl}(\mathbf{z}(t))}{\partial \mathbf{z}(t)}\right) = \left(\frac{\partial \mathbf{G}(\mathbf{z}(t))}{\partial \mathbf{z}(t)}\right) \approx \mathbf{0}$$
(22)
u ulcoul; 2) are a since:

 $-\dot{\mathsf{P}}(\mathsf{z}(t)) = \mathsf{A}_{cl}(\mathsf{z}(t))\mathsf{P}(\mathsf{z}(t)) + \mathsf{P}(\mathsf{z}(t))\mathsf{A}_{cl}^{\mathrm{T}}(\mathsf{z}(t)) - \mathsf{P}(\mathsf{z}(t))$ $\mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t))\mathbf{W}^{-1}(t)\mathbf{C}(\mathbf{z}(t))\mathbf{P}(\mathbf{z}(t)) + \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t))\mathbf{E}(t)\mathbf{G}(\mathbf{z}(t))$ (23)

با $\infty \to t \to \infty$ و $\mathbf{E}(t) = \mathbf{E}^{\mathrm{T}}(t)$ معادلات فوق به فرم (24) تبدیل می شود: $\mathbf{A}_{cl}(\mathbf{z}(t))\mathbf{P}(\mathbf{z}(t)) + \mathbf{P}(\mathbf{z}(t))\mathbf{A}_{cl}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t)) - \mathbf{P}(\mathbf{z}(t))\mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\mathbf{z}(t)) \dots$ $W^{-1}(t)C(z(t))P(z(t)) + G^{T}(z(t))E(t)G(z(t)) = 0$ (24)

۔ دا و ودی روی<u>ت گر ب</u>ه صورت یے ابا افاد ، ارتبا ل معادل سازی می شود و از نتیجه $\gamma(t) = -\mathbf{W}^{-1}(t)\mathbf{C}(\mathbf{z}(t))\mathbf{P}(\mathbf{z}(t))\mathbf{z}(t)$ بەدستآمدە بردار بهرە رويتگر بە فرم (25) اثبات مىشود: (25)

 $\Gamma(\hat{\mathbf{x}}(t)) = \mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{W}^{-1}(t)$

3-2- روش پیادهسازی کنترلکننده و تخمینگر SDRE برای سيستمهاى كنترل حلقه بسته

در سیستمهای کنترلی اغلب دو پدیده مزاحم وجود دارد: یکی اغتشاش بار

DOR: 20.1001.1.10275940.1395.16.8.21.8

که با نماد w و دیگری نویز اندازه گیری که با v نشان داده شده است. متغیر x , کمیت فیزیکی واقعی است که قرار است کنترل شود. در شبیه سازی رفتار ربات به منظور اینکه اندازه گیری ها واقعی تر باشد مقدار انتظاری نویز در اندازه گیری و فرایند سیستم لحاظ شده است تا کنترل کننده بتواند بر اساس آن به داده ها وزن بدهد و پارامتر موردنظر را تخمین بزند. کنترل بر اساس مقدار اندازه گیری شده v انجام می شود که با نویز سیستم اندازه گیری تر کیب شده است و کنترل کننده با متغیر کنترل w فرایند اصلی را تحت تأثیر قرار می دهد. در نتیجه فرایند یا سیستم، سه ورودی (w و w و v) و یک خروجی v و مدل سازی فرآیند کنترل و تخمین سیستم دینامیکی در شکل 1 نشان داده شده است.

در سیستم کنترل حلقه بسته مقدار خروجی اندازه گیری شده با مقدار ورودی موردنظر مقایسه می گردد و کنترل کننده بر اساس نتایج به دست آمده به عملگر فرمان صادر می کند. سیستمهای کنترل حلقه بسته بهنوعی سیستمهای فیدبک می باشند که با استفاده از تخمین گر SDRE متغیرهای ناشناخته و غیرقابل اندازه گیری، تخمین زده شده و از آنها در مرحله دوم کنترلی استفاده می شود درنتیجه می توان گفت در هر مرحله یک کنترل می شود. ورودی سیستم دینامیکی جدید (رویت گر)، خروجی سیستم اصلی است و خروجی رویتگر، متغیرهای حالت تخمین زده شده می باشند. با طراحی رویتگر و تخمین گر مطلوب جهت تخمین متغیرهای حالت نامعلوم و پارامترهای تصادفی سیستم و طراحی کنترل کننده مناسب که بتواند خروجی سیستم (t) را نزدیک به مقدار مطلوب (t) پر باقی نگاه دارد، می توان سیستم (t) را نزدیک به مقدار مطلوب یکترل و مدیریت کرد.

در حقیقت هدف این پژوهش گسترش دادن ایده مقاله [24] می، باشد. بطوریکه پارامترهای نامعلوم و تصادفی مانند نویز و اغتشاش در سیستم لحاظ شده و توسط تخمین گر، تخمین زده شده است. علاوه بر آن، انعطاف پذیری مفاصل برای سیستم ربات در نظر گرفته شده که مقدار تغییرات پارامترهای مفاصل که امکان اندازه گیری آن توسط حس گر وجود ندارد به وسیله رویت گر، رویت شده است که بخشی از مشکلات سیستمهای رباتیک را مرتفع نموده است. در مرجع [24] روند طراحی رویت گر به صورت یک تئوری بیان شده است در صورتی که در مقاله حاضر این روند به صورت تجربی برای سیستم ربات آزمایشگاهی دارای سه بازوی مکانیکی با مفاصل انعطاف پذیر پیاده سازی شده است.

4-2- پیادهسازی روش برای بازوی سه درجه آزادی با مفاصل انعطافیذیر

انعطاف پذیری موجود در مفاصل بین موتور محرک و بازوی متحرک اصلی ترین دلیل بروز ارتعاشات در رباتهای صنعتی، به خصوص در سرعتهای کاری بالا میباشد. در حقیقت میتوان گفت که هر بازوی مکانیکی دارای مفاصل انعطاف پذیر است و فرض صلب بودن مفاصل یک فرض ساده شونده میباشد. بنابراین برای رسیدن به یک عملکرد بالا در رباتها و کنترل دقیق تر، خاصیت انعطاف پذیری مفاصل را باید در مدل سازی و طراحی سیستم کنترل در نظر گرفت. برای مدل کردن یک بازوی مکانیکی با مفاصل انعطاف پذیر، علاوه بر قرارگیری موقعیت عضوها، موقعیت محرکها نیز باید در بردار حالت در نظر گرفته شود. شماتیک بازوی سه درجه آزادی با مفاصل انعطاف پذیر در شکل 2 مشاهده میشود. وجود انعطاف پذیری به صورت جرم و فنر نمایش داده شده است، با تغییر در پارامترهای جرم و فنر مقدار انعطاف پذیری حقیقی تعیین میشود که معمولا به صورت تجربی و تکرار آزمایش استخراج می گردد.

معادله دینامیکی بازوی سه درجه آزادی با مفاصل انعطاف پذیر به صورت معادله (26) استخراج می گردد. هدف از دینامیک در تحلیل سیستمها پی بردن به رابطه بین ورودی و خروجی است. در اینجا هدف پی بردن به رابطه بین گشتاور موتور با موقعیت و جهت پنجه است.

توسط رابطه (27) محاسبه میشود:

$$\underline{\mathbf{M}}(\mathbf{q}(t))_{6\times 6} = \begin{bmatrix} m_{11} & m_{12} & m_{13} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ m_{12} & m_{22} & m_{23} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ m_{13} & m_{32} & m_{33} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & J_{r_1} & \mathbf{0} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & J_{r_2} & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & \mathbf{0} & J_{r_3} \end{bmatrix}$$
(27)

نیروهای برداری کریولیس - جانب مرکز <u>مو</u> بردار جاذبه **و** که ترکیبی از مقادیر به دست آمده در بازوهای مکانیکی صلب هستند بهصورت روابط (28) و (29) تعریف می شوند:

$$\underline{\mathbf{c}}(\mathbf{q}(t), \dot{\mathbf{q}}(t))_{6\times 1} = \begin{bmatrix} \mathbf{c}(\mathbf{q}(t), \dot{\mathbf{q}}(t))_{3\times 1} \\ \mathbf{0}_{3\times 1} \end{bmatrix}$$
(28)

Fig. 1 The scheme of dynamical system, controller, and observer in presence of noise and disturbance شكل 1 مدلسازى سيستم ديناميكي همراه با كنترل كننده و رويت گر در حضور نويز و اغتشاش

Fig. 2 Schematic of flexible joint 3R robot arm شکل 2 مدل سازی بازوی مکانیکی سه درجه آزادی با مفاصل انعطاف پذیر

$$\underline{\mathbf{g}}(\mathbf{q}(t))_{6\times1} = \begin{bmatrix} \mathbf{g}(\mathbf{q}(t))_{3\times1} \\ \mathbf{0}_{3\times1} \end{bmatrix}$$
(29)

ساختار نایکتا SDC پارامتریزه یکی از مزایای روش SDRE محسوب می شود و امکان انعطاف پذیری بیشتری را در طراحی ایجاد می کند [22]. در سیستمهای رباتیکی فاکتورگیری از ماتریس اینرسی ((**(q(t)**) یه دلیل داشتن جملات مثلثاتی شکل بسیار دشوار است، اما بردار شتاب کریولیس -جانب مرکز **ع**. با توجه به ضرب شدن در بردار مشتق مختصات تعمیم یافته، ساختار بسیار مناسبی را برای فاکتورگیری و تشکیل ماتریسهای پارامتریزه وابسته به حالت (SDC) ایجاد می کند [23]. لذا با توجه به پیچیدگی سیستمهای رباتیکی و عدم امکان فاکتورگیری به صورت دستی، ساختار ارائه شده با معیار سادگی پیاده سازی انتخاب شده است.

ماتریسهای پارامتریزه وابستهبهحالت سیستم بهصورت روابط (30) و (31) محاسبه میشوند:

$$\mathbf{A}(\mathbf{x}(t))_{12\times 12} = \begin{bmatrix} \mathbf{0}_{6\times 6} & \mathbf{I}_{6\times 6} \\ \mathbf{W}_1(\mathbf{x}(t)) & \mathbf{W}_2(\mathbf{x}(t)) \end{bmatrix}$$
(30)

$$\mathbf{B}(\mathbf{x}(t))_{12\times3} = \begin{bmatrix} \mathbf{u}_{3\times3} \\ \mathbf{diag}(\begin{bmatrix} \mathbf{1} & \mathbf{1} \\ \mathbf{j}_1 & \mathbf{j}_2 \\ \mathbf{j}_2 & \mathbf{j}_3 \end{bmatrix})$$
(31)

$$W_{1}(\mathbf{x}(\mathbf{C})) = \begin{bmatrix} -M_{3\star3}^{-1} \operatorname{diag}([k_{1}, k_{2}, k_{3}]) & M_{3\star3}^{-1} \operatorname{diag}([k_{1}, k_{2}, k_{3}]) \\ \operatorname{diag}([\frac{k_{1}}{J_{1}}, \frac{k_{2}}{J_{2}}, \frac{k_{3}}{J_{3}}]) & -\operatorname{diag}([\frac{k_{1}}{J_{1}}, \frac{k_{2}}{J_{2}}, \frac{k_{3}}{J_{3}}]) \end{bmatrix}$$
(32)

$$\mathbf{W}_{2}(\mathbf{x}(t)) = \begin{bmatrix} -\mathbf{M}_{3\times3}^{-1} \underline{\mathbf{c}}(\mathbf{x}(t))_{3\times3} & \mathbf{0}_{3\times3} \\ \mathbf{0}_{3\times1} & \mathbf{0}_{3\times3} \end{bmatrix}$$
(33)

له الارسال بین عملگرها و عضوها و F ماتریسی است جهت (q(t)) تصحیح کردن ابعاد بردار عملگرها با سیستم موردنظر که بهصورت معادله (34) تعیین می شوند:

$$\mathbf{k}(\mathbf{q}(t))_{6\times 1} = \begin{bmatrix} \mathbf{k}_{1}(q_{1}(t) - q_{4}(t)) \\ \vdots \\ \mathbf{k}_{3}(q_{3}(t) - q_{6}(t)) \\ -\mathbf{k}_{1}(q_{1}(t) - q_{4}(t)) \\ \vdots \\ -\mathbf{k}_{3}(q_{3}(t) - q_{6}(t)) \end{bmatrix}, \mathbf{F}_{6\times 3} = \begin{bmatrix} \mathbf{0}_{3\times 3} \\ \mathbf{I}_{3\times 3} \end{bmatrix}$$
(34)

بردار حالت تشکیل شده از دو قسمت موقعیت زاویهای و سرعت زاویهای توسط معادله (35) نشان داده شده است:

$$\mathbf{x}(t)_{12\times 1} = [\mathbf{q}_{\mathrm{L}}(t)_{3\times 1}, \dots, \mathbf{q}_{\mathrm{m}}(t)_{3\times 1}, \dot{\mathbf{q}}_{\mathrm{L}}(t)_{3\times 1}, \dots, \dot{\mathbf{q}}_{\mathrm{m}}(t)_{3\times 1}]^{\mathrm{T}}$$
(35)

که (t),q_(t) فبه ترتیب موقعیت و سرعت زاویهای عضوها و (t),q_(t) موقعیت و سرعت زاویهای موتور را نشان میدهد. در ادامه بردار فضای حالت سیستم بهصورت (36) بیان شده است:

$$\dot{\mathbf{x}}(t)_{12\times 1} = \begin{bmatrix} \mathbf{x}(t)_7, \dots, \mathbf{x}(t)_{12}, \begin{bmatrix} \underline{\mathbf{M}}^{-1} \left\{ \mathbf{F} \times \mathbf{u}(t) - \underline{\mathbf{c}}(\mathbf{x}(t)) \dots \\ -\underline{\mathbf{g}}(\mathbf{q}(t)) - \mathbf{k}(\mathbf{x}(t)) \right\} \end{bmatrix} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}}_{3}$$

+ $\mathbf{G}(t)\mathbf{w}(t)$ (36)

و مقدار گشتاور کنترلی توسط معادله (37) تعیین میشود:

$$\begin{aligned} \mathbf{u}(\mathbf{x}(t))_{3\times1} &= -\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^{T}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{K}(\hat{\mathbf{x}}(t))...\\ &+ [\mathbf{x}(t)]_{2\times1} = \mathbf{e}_{1}(t)_{2\times1} + \mathbf{e}_{1}(t)_{2\times1} + \mathbf{g}(\mathbf{q}(t))_{3\times1} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times6} &= \begin{bmatrix} I \\ I_{6\times6} \end{bmatrix}, \mathbf{C}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{6\times6} \end{bmatrix}, \mathbf{C}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (37) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} = \begin{bmatrix} I \\ I_{12\times12} \end{bmatrix}_{12\times12} \quad (12\times12) \\ \mathbf{G}(t)_{12\times12} \quad (12\times12) \\ \mathbf{G$$

ماتریس های کمک به اصلاح کرد: ابعاد میباشند. مق (۱۸) ی ر کی بابسته به حالت توسط دستور (۲۰۲۳ (۲) C(t) (۲) K (۲ ((t)) کار در نرمافزار متلب به می گردد. که _{12×12} ماتریس وزن دهی به متغیرهای حالت و به می گردد. که _{21×12} ماتریس وزن دهی به متغیرهای حالت و به می رویت گر SDRE جهت تخمین متغیرهای نامشخص معادلات دینامیک بازوهای با مفاصل انعطاف پذیر به صورت زیر عمل می شود:

ابتدا باید تمام پارامترهای دینامیکی و پارامترهای وابسته به حالت را بهصورت تابعی از متغیرهای تخمین زدهشده به دست آورد تا بتوان از آنها در معادلات تخمین گر استفاده نمود. بردار تخمین حالت از دو قسمت موقعیت و سرعت زاویهای اندازه گیری شده توسط حس گر و تخمین زدهشده توسط تخمین گر SDRE تشکیل شده که به صورت معادله (38) نشان داده می شود:

$$\hat{\mathbf{x}}(t)_{24\times1} = \begin{bmatrix} \mathbf{q}_{\mathrm{L}}(t)_{3\times1}, \dots, \mathbf{q}_{\mathrm{m}}(t)_{3\times1}, \dot{\mathbf{q}}_{\mathrm{L}}(t)_{3\times1}, \dots, \dot{\mathbf{q}}_{\mathrm{m}}(t)_{3\times1}, \dots \\ \hat{\mathbf{q}}_{\mathrm{L}}(t)_{3\times1}, \dots, \hat{\mathbf{q}}_{\mathrm{m}}(t)_{3\times1}, \dot{\mathbf{q}}_{\mathrm{L}}(t)_{1\times1}, \dots, \hat{\mathbf{a}}_{\mathrm{m}}(t)_{3\times1} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}}$$
(38)

 $\hat{\mathbf{q}}_{L}(t), \dots \hat{\mathbf{q}}_{m}(t)$ و (اویهای و $\hat{\mathbf{q}}_{L}(t), \hat{\mathbf{q}}_{m}(t)$ که توسط رویت گر سرعت زاویهای تخمین زده شده عضوها و موتورها می باشد که توسط رویت گر SDRE مشاهده و تخمین زده شده است. مقدار گشتاور کنترلی توسط معادله (39) تعیین می شود:

$$\mathbf{u}(\hat{\mathbf{x}}(t))_{6\times 1} = -\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{K}(\mathbf{x}(t))$$

$$(\hat{\mathbf{x}}(t)_{12\times 1} - \mathbf{x}_{\mathrm{des}}(t)_{12\times 1}] + \mathbf{C}^{\mathrm{T}}(t)\mathbf{v}(t)) + \mathbf{g}(\mathbf{q}(t))_{3\times 1}$$

$$(39)$$

$$(40)$$

$$(40)$$

$$\mathbf{x}_{\mathrm{des}}(t) = \mathbf{x}_{\mathrm{des}}(t) + \mathbf{x}_{\mathrm{des}}(t) +$$

استخراج می گردد، که در آن بهره رویت گر از معادله (41) محاسبه می شود:

$$\dot{\mathbf{x}}(t)_{24\times1} = \begin{bmatrix} \left[\mathbf{x}(t)_{7}, \dots, \mathbf{x}(t)_{12}, \left[\left[\underline{\mathbf{M}}^{-1} \left\{ \mathbf{F} \times \mathbf{u}(\mathbf{x}(t)) - \underline{\mathbf{c}}(\mathbf{x}(t)) - \underline{\mathbf{g}}(\mathbf{q}(t)) - \mathbf{k}(\mathbf{x}(t)) \right\} \right] \right]^{\mathrm{T}} \end{bmatrix}^{\mathrm{T}} + \mathbf{G}(t) \mathbf{w}(t) \\ \left[\left[\hat{\mathbf{x}}(t)_{7}, \dots, \hat{\mathbf{x}}(t)_{12}, \left[\left[\underline{\mathbf{M}}^{-1} \left\{ \mathbf{F} \times \mathbf{u}(\hat{\mathbf{x}}(t)) - \underline{\mathbf{c}}(\hat{\mathbf{x}}(t)) - \underline{\mathbf{g}}(\hat{\mathbf{q}}(t)) - \mathbf{k}(\hat{\mathbf{x}}(t)) \right\} \right] \right]^{\mathrm{T}} \right]^{\mathrm{T}} + \Gamma[\mathbf{y}(t) - \mathbf{C}((\hat{\mathbf{x}}(t)) \hat{\mathbf{x}}(t))] \end{bmatrix}$$
(40)

 $\Gamma(\hat{\mathbf{x}}(t)) = \mathbf{P}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\hat{\mathbf{x}}(t))\mathbf{W}^{-1}(t)$

0 -0.2

-0.4

-0.6

(41)

P(x(t)) ماتریس متقارز، مثبت معین، مے باشد که از حل معادله جبری P و ___ ۰ __ ط دس___تور ہے ہے کا ت ربد ہے $e_{c_1, \gamma}$ $P(\hat{\mathbf{x}}(t)) = care(\mathbf{A}^{\mathrm{T}}(\hat{\mathbf{x}}(t)), \mathbf{C}^{\mathrm{T}}(\hat{\mathbf{x}}(t)), \mathbf{G}(t) \in \mathbf{G}^{\mathrm{T}}(t), \mathbf{W})$ نرمافزار متلب محاسبه می گردد.

3- نتايج و شبيهسازي

1-3- شبیهسازی بازوی سه درجه آزادی توسط کنترلکننده و تخمین گر SDRE

شکل 2 بازوی مکانیکی سه درجه آزادی با مفاصل انعطافپذیر را نشان میدهد، هدف، انتقال جرم m_p = 100gr از نقطه (A(0.045, -0.12,0.27) به نقطه (B(0.29, -0.005,0.095 در حضور نیروی گرانش g توسط بازوی مکانیکی میباشد. سیستم موردنظر در محیطی همراه با اغتشاش و نویزهای ناشی از سیستم اندازه گیری کار میکند.

با در نظر گرفتن نویز موجود در سیستم اندازه گیری و فرآیند سیستم به صورت نویزسفید، ماتریس کواریانس آنها توسط معادله (42) بهدست میآید.

$$\mathbf{R} = E\{\mathbf{v}^{\mathrm{T}}(t)\mathbf{v}(t)\}$$

$$\mathbf{Q} = E\{\mathbf{w}^{\mathrm{T}}(t)\mathbf{w}(t)\}$$
(42)

ماتریسهای وزن دهی برای متغیرهای حالت و ورودی کنترلی، کنترل کننده بهصورت _{3×3} [/]Q = 10[/]_{12×12}, R = [/] و برای تخمین گر بهصورت E = 10[/]_{6×6}, W = 100[/]_{12×12} تعيين شده است.

وزن هر بازو و ماتریس ممان اینرسی آنها در هر سه جهت مختصات لحاظ شده است که در جدول 1 آمده است. با توجه به معادلات دینامیک حاکم بر بازوهای سه درجه آزادی و در نظر گرفتن پارامترهای سینماتیکی و فیزیکی ربات بر اساس جدول دیناویت هارتنبرگ نشان داده شده در جدول 2 برنامه کنترلی در نرمافزار متلب نوشته شده و نتایج شبیهسازی در ادامه استخراج گردیده است.

در شکل 3 موقعیت زاویهای عضوها و موتورها در دو مرحله (با استفاده و بدون استفاده از تخمین گر) نشان داده شده است. شرایط اولیه و نهایی طراحی به صورت معادله (43) در نظر گرفته شده است.

```
\mathbf{x}(t)_{in} = [-1.21, -2.02, 1.42, -1.21, -2.02, 1.42, 0_{6\times 1}]^{T}_{12\times 1}
\mathbf{x}(t)_{des} =
               [-0.02, -0.62, 0.73, -0.02, -0.62, 0.73, 0_{6 \times 1}]^{T}_{12 \times 1}
                                                                                          (43)
```

مشاهده می شود با تنظیم مناسب ماتریس های وزنی کنترل و رویت گر

جدول 1 پارامترهای سینماتیکی بازوی سه درجه آزادی

Table 1 The ki	nematic parameter	's of 3R robot arm		
I _{zz} (m ⁴)	I_{yy} (m ⁴)	$I_{\rm xx}$ (m ⁴)	$m_{ m i}$ (kg)	عضو
0.00005	0	0	0.28	1
0.00092	0.00091	0.00008	0.1	2
0.00092	0.00091	0.00008	0.231	3

```
جدول 2 پارامترهای دیناویت هارتنبرگ ربات سه درجه آزادی
```

Table 2 D-H par	rameters of 3R robot	arm	
α_i (deg)	<i>d</i> _i (mm)	<i>a</i> i (mm)	مفصل
-90	60	0	θ_1
0	0	100	θ_2
0	0	210	θ_3

Fig. 3 The time variation of the angular positions of the links and motors

شکل 3 تغییرات موقعیت زاویهای عضوها و موتورها

موقعیت عضوها و موتورها در هر دو حالت بسیار نزدیک به هم طی زمان قرار گرفتهاند. اختلاف موقعیت عضوها و موتورها نتیجه انعطاف پذیری موجود بین مفاصل است که در عضو سوم به وضوح نمایش داده شده است. موقعیت عضوها بهآرامی با گذشت زمان تغییر میکند بهطوری که تغییرات ناگهانی و ضربهزنی در سیکل حرکتی دیده نمی شود و حرکت از زوایای اولیه به صورت مجانبی و هموار به زوایای مطلوب میل می کند.

در شکل 4 سرعت زاویهای عضوها و موتورها برحسب زمان نشان داده شده است. همان طور که مشاهده می شود وجود نویز و اغتشاش اثرات نامطلوبی بر رفتار سرعت زاویهای سیستم گذاشته است که توسط تخمین گر بهخوبی مسیرش ردیابی شده است. اثرات نویز بر روی عضوهای دوم و سوم بیشتر بوده زیرا وزن و اینرسی عضو بالاتر (عضو اول) بر عملکرد آنها تاثیر منفی می گذارد. برخلاف ربات صلب به دلیل انعطاف یذیری و وجود لقی بین موتور و بازو، زاویه ای که موتور ایجاد می کند با زاویه ای که بازو حرکت می کند یکسان نیست، از طرفی به دلیل به حرکت در آوردن بازو از شرایط اولیه صفر

Fig. 4 The time variation of the angular velocities of the links and motors

شکل 4 تغییرات سرعت زاویهای عضوها و موتورها

توسط محرکها که با حداکثر گشتاور و توان موتورها صورت میگیرد، مشاهده میشود در ابتدای کار حداکثر مقدار اختلاف سرعت زاویهای بین عضو و موتور رخ داده است. ضمنا قابل مشاهده است که سرعت زاویهای عضوها با توجه به ساکن بودن عضوها در نقاط ابتدا و انتها از صفر شروع و به صفر میل کرده است.

در شکل 5 مقدار گشتاور ورودی ربات به همراه وجود نویز و اغتشاش در محدوده کاری موتور محرک نشان داده شده است. همانطور که ملاحظه می شود گشتاورها در ابتدای حرکت به دلیل اختلاف زیادی که با نقطه نهایی وجود دارد و در نتیجه خطای ایجاد شده به مقدار اشباع خود رسیدهاند، اما به مرور و با نزدیک شدن به نقطه نهایی و کم شدن خطا، مقدار این گشتاورها کم می شود. البته موتور دوم به دلیل صرف توان بیشتر جهت به حرکت در آوردن بازوی دوم، گشتاور بیشتری را تولید می کند. اثرات اغتشاش ۳ عمدتا بر روی بار خارجی اعمال می گردد به همین دلیل تاثیرات سوء نوسانات بر روی گشتاور موتورها به خصوص موتور سوم مشاهده می شود زیرا لرزش بازوی اول و دوم نیز بر آن موثر بوده است، با تنظیم ماتریس های وزنی به ویژه

Fig. 5 The torques of the driven motors and their working range شکل 5 گشتاور موتورهای محرک و محدوده کاری آنها

ماتریس وزنی مربوط به ورودی کنترل **R** میتوان توازن نسبی خوبی را به صورت تجربی بهدست آورد.

4- پیادہسازی تجربی و صحہسنجی

1-4- صحهسنجی شبیه سازی کنترلکننده و تخمین گر SDRE بازوی سه درجه آزادی با حالت تجربی

ربات اسکات نمونهای از رباتهای متحرک موجود در آزمایشگاه رباتیک دانشگاه علم و صنعت ایران میباشد که توسط شرکت (دکتر ربات) به منظور انجام تستهای آزمایشگاهی طراحی و ساخته شده است. ربات از طریق دو بازوی مکانیکی که روی بدنه متحرک مستقر است، با محیط خارج ارتباط برقرار میکند و توسط پنجه اجسام را بر میدارد که هر پنجه دارای یک درجه آزادی میباشد. هر کدام از بازوها دارای پنج درجه آزادی میباشند که توسط موتورهای جریان مستقیم عملیات پیچش و گردش انجام میشود. شکل 6 نمایی از ربات اسکات و شماتیک تک بازوی مکانیکی آن به همراه سه درجه آزادی که به منظور جابجایی جرم $m_{\rm p}$ بر روی بدنه ربات قرار گرفته است را نشان میدهد.

در این بخش جهت صحهسنجی شبیهسازیها و نتایج بهدست آمده، سه

Fig. 6 The Scout robot (right) and the scheme of its 3-link arm (left) شکل 6 نمایی از ربات Scout و شماتیک یک بازوی سه درجه آزادی از آن

درجه آزادی از یک بازوی مکانیکی ربات اسکات فرض شده و به طراحی کنترلکننده و تخمین گر SDRE برای آن، پرداخته شده است. قابل ذکر است ربات در محیط آزمایشگاهی همراه با مخلوطی از نویز و اغتشاش مورد آزمایش قرار گرفته است. بهعلاوه انعطاف پذیری موجود در مفاصل بهصورت یک فنر پیچشی خطی با ثابت _۲٬ مدلسازی شده که ضرایب آن بهصورت تجربی و تکرار آزمایش در جدول 3 استخراج شده است.

فلوچارت شکل 7 الگوریتم پیادهسازی روش کنترلی استفادهشده بر ربات اسکات را توصیف می کند.

گشتاور لازم جهت حرکت بازوها و انتقال جرم توسط موتورهای DC صورت می گیرد. این موتورها دارای محدودیتهای سرعت و گشتاور هستند که با توجه به نمودارهای دور و گشتاور و اطلاعات موجود روی پلاک موتورها تعیین می شوند که در جدول 3 نشان داده شده است. ماکزیمم و مینیمم

جدول 3 مشخصات دینامیکی بازوی سه درجه آزادی Table 3 The dynamical characteristics of the 3R robot arm

Table 5 The dy	mannear charact	listics of the SI	1000t ai ii	
u _{stall} (Nm)	ω _{nl} (rad/s)	J _{ri} (kgm²)	k _{ri} (Nm/rad)	موتور
0.55	5.85	0.85	800	1
0.96	3	0.9	500	2
0.96	3	0.0	700	3

Fig. 7 The flowchart of the practical implementation of the point-topoint mode

شكل 7 الگوريتم پياده سازى عملى حركت نقطهبهنقطه

مقادیر ورودی کنترل که نباید از حد مجاز خارج شود، طبق معادله (44) بهدست می آید.

$$u_{i,\min}^{\max}(t) = \pm u_{i,\text{stall}} - \frac{u_{i,\text{stall}}}{\omega_{i,\text{nl}}} \omega_i(t)$$
(44)

در ادامه زوایای مفاصل به ربات توسط نرم افزار مربوطه اعمال شده و خروجی از طریق اندازه گیری ولتاژ پتانسیومترهای نصب شده بر روی مفاصل بازوها ثبت شده است و بهوسیله سینماتیک مستقیم ترسیم و با حالت شبیهسازی مقایسه گردیده است. شکل 8 تغییرات زاویه عضوها در طی زمان 4 ثانیه را در دو حالت شبیهسازی و عملی نشان میدهد. در حالت تجربی ربات یک وزنه 100 گرمی را از نقطه A به B منتقل کرده است.

پس از نوشتن برنامه در نرم افزار متلب و وارد کردن نقاط ابتدایی و انتهایی از برد آردیانو ATMEGA2560 بهعنوان پردازنده واسط بین ربات و کامپیوتر استفاده شده و توسط نرمافزار آردیانو اسکچ، برنامه کنترلی سیستم در آن وارد و پردازش شده است. از طرفی برای خواندن و دریافت اطلاعات زوایای بازوها از پتانسیومترها استفاده شده است. اثرات نویز و اغتشاش محیط آزمایشگاه که عموما شامل نویزهای آکوستیک، الکترواستاتیک و الکتریکی میباشد توسط معادله نویز گوسی سفید در کنترل شبیهسازی سیستم وارد

Fig. 8 The time variation of the simulated and experimental angular positions of the links

شکل 8 مقایسه تغییرات موقعیت زوایای عضوها (شبیهسازی و تجربی)

شده است تا نتایج واقعی و نزدیک تر به حالت تجربی به دست آید. نویز گیری سیگنالهای دریافتی توسط قرار گیری یک فیلتر پایین گذار در بخش اینترفیس نرمافزاری انجام شده سپس سیگنال فیلتر شده وارد محاسبات کنترل حلقه بسته شده است و توسط سینماتیک مستقیم از دادههای خروجی برای رسم مسیر طی شده استفاده گردیده است. شکل 9 مقایسه مسیر حرکت پنجه ربات را در دو حالت شبیه سازی (با استفاده و بدون استفاده از تخمین گر) و حالت تجربی بررسی شده نشان می دهد، علاوه بر آن برای وضوح بیشتر مسیر پنجه از دو نمای روبه رو و جانبی نمایش داده شده است. در جدول 4 نیز برخی از نتایج به دست آمده به صورت کمی استخراج گردیده است.

Fig. 9 The simulated and experimental trajectory of the end- effector in point to point mode

شکل 9 مسیر حرکت پنجه در حالت نقطهبهنقطه (شبیهسازی و تجربی)

جدول 4 خطای نقاط ابتدا و انتهای مسیر شبیه سازی و تجربی Table 4 The error of the first and the end of the simulated and

experimental i	ujeetoi j		
كنترلكننده	كنترلكننده و	آزمایشگاهی	خطا
SDRE	رويتگر SDRE	(تجربی)	(mm)
0	0	10.84	نسبت به نقطه ابتدا (A)
3.72	7.58	10.10	نسبت به نقطه انتها (B)
6.8	3.7	0	نسبت به مسیر تجربی

با بررسی نتایج آزمایش انجام شده مشاهده می شود خطای حالت تجربی ربات اسكات نسبت به نقطه هدف حدود 10.1 ميلىمتر بهدست آمده درحالى كه خطای شبیهسازی در حالتی که از تخمین گر SDRE استفاده نشده است حدود 3.72 میلیمتر میباشد و با درنظر گرفتن انعطاف پذیری و استفاده از تخمين گر طراحي شده اين خطا تقريبا به 7.58 ميليمتر افزايش مييابد، به بیان دیگر با وجود تخمین گر نتایج شبیه سازی به حالت تجربی نزدیکتر شده است و رفتار ربات واقعی تر به نظر می رسد. در حالت کلی می توان این گونه بیان نمود که در سیستم شبیهسازی نیز بهخاطر اعمال زمان محدود برای رسیدن به نقطه هدف و عوامل کنترلی و همچنین وارد کردن نویز اندازه گیری به سیستم، در نقطه نهایی خطا وجود دارد، اما آن چیزی که معین میباشد وجود عدم خطا در نقطه آغاز حرکت است، در حالی که در آزمایش تجربی این نکته صدق نمی کند زیرا در آزمایشات تجربی برای رسیدن به نقطهی ابتدایی بازو میبایست به صورت سیستمی حرکت کند که خود باعث نفوذپذیری تمامی فاکتورهای وجود خطا در سیستم جابجایی ابتدایی میشود و این نکته نیز قابل مشاهده است که در حالت تجربی هم خطا در نقطه ابتدایی وجود دارد و هم در نقطه پایانی سیستم قابل رویت میباشد.

2-4- مقايسه روش SDRE Observer و OSMC با حالت تجربي

یکی دیگر از روشهای کنترل غیرخطی پرکاربرد در سیستمهای رباتیک روش مودلغزشی میباشد که نسبت به عدم قطعیت و اغتشاش سیستم مقاوم است. گاهی با ترکیب این روش با روشهای کنترل بهینه میتوان از مزیت هر دو روش یعنی مقاوم بودن و بهینگی در ساختار یک کنترل کننده که به نام کنترل کننده مود لغزشی بهینه (OSMC) مشهور است، استفاده نمود. با استفاده از تئوری کنترل بهینه، ضرایب بهینه برای کنترل کننده مود لغزشی در جدول 5 بهدست آمده است. با استخراج تابع معیار و حل معادله بهینهسازی (45) و بهدست آوردن بهره کنترلی ((**ن)**)، مقدار ورودی بهینه کنترلی (**ن)** به بصورت معادله (46) بهدست میآید [13].

$\begin{aligned} \mathbf{A}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{S}(\mathbf{x}(t)) + \mathbf{S}(\mathbf{x}(t))\mathbf{A}(\mathbf{x}(t)) \\ -\mathbf{S}(\mathbf{x}(t))\mathbf{B}(\mathbf{x}(t))\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{S}(\mathbf{x}(t)) + \mathbf{Q} &= \mathbf{0} \end{aligned} (45) \\ \mathbf{u}(t) &= -\mathbf{R}^{-1}\mathbf{B}^{\mathrm{T}}(\mathbf{x}(t))\mathbf{S}(\mathbf{x}(t))\mathbf{x}(t) \end{aligned} (46)$

در شکلهای 10 و 11 مقایسه ای بین روش پیشنهادی مقاله و روش مود لغزشی بهینه انجام شده و نتایج به دست آمده با حالت تجربی نیز مورد سنجش قرار گرفته است.

مشاهده میشود علیرغم سریع رسیدن زاویه بازو با کنترلکننده OSMC به زاویه تجربی و همچنین طی نمودن مسیر کوتاهتر از نقطه مبدا به مقصد، روش کنترلکننده و تخمین گر SDRE مسیر بهینه و هموارتری را نسبت به حالت تجربی طی نموده است. میزان خطای نقطه پایانی نسبت به نقطهای که بازو به آن رسیده است در روش Error OSMC=8.7 mm و در روش Error SDRE Observer=3.7 mm که بیانگر نزدیکتر بودن روش پیشنهادی به حالت واقعی ربات است.

5- جمع بندی و نتیجه گیری

در کنترل بازوهای با مفاصل انعطافپذیر اندازه گیری تغییرات زوایای بازوها از

جدول 5 پارامترهای کنترل کننده [13]

Table 5 The	Controllers'	parameters [13]	
λ_{OSMC}	k _{OSMC}	Q	R	پارامترهای کنترلی
2[/] _{3×3}	[/] _{3×3}	10[/] _{6×6}	[/] _{3×3}	مقدار

DOR: 20.1001.1.10275940.1395.16.8.21.8

Fig. 10 The time variation of the simulated and experimental angular positions of the links

Fig. 11 The simulated and experimental trajectory of the end- effector in point to point mode

شكل 11 مسير حركت پنجه در حالت نقطه به نقطه (شبيه سازى و تجربى)

طریق پتانسیومتر میسر است ولی زوایای موتورها به سادگی قابل اندازه گیری نیست. در این پژوهش از رویت گر SDRE جهت تخمین متغیرهای حالت نامعلوم استفاده شده است که علاوه بر صرفه اقتصادی، ترکیب شدن نویز همراه با خروجی سیستمهای اندازه گیری که جای خود را به رویت گر مدنظر

دادهاند منتفی شده است. روش معادله ریکاتی وابسته به حالت یکی از بهترین روشهای کنترل بهینه غیرخطی بوده که مزایای استفاده از آن در بخشهای مقدماتی گفته شد. معمولا سیستمهای مکاترونیکی در صنعت همواره در محیطی همراه با نویز و اغتشاش کار میکنند که این فرض در محیط آزمایشگاه در نظر گرفته شده و نویزها و همچنین پارامترهای تصادفی وارد به سیستم توسط تخمین گر SDRE شناسایی شده و تأثیر آن در سیستم کنترل حلقهبسته لحاظ گردیده است. معادلات روش مذکور ابتدا برای سیستمهای كنترلى حلقهبسته بهصورت عمومي استخراج گرديده، سپس اين روش جهت طراحی کنترل کننده و رویت گر برای بازوی مکانیکی سه درجه آزادی با در نظر گرفتن انعطاف پذیری مفاصل در نرم افزار متلب کدنویسی شده و نتایج شبیهسازی مورد بررسی قرار گرفته است. فرآیند این پژوهش برای ربات اسکات بهطور تجربی پیادهسازی شده و با روش کنترل غیرخطی مدلغزشی بهینه مقایسه گردیده است. با بررسی بخشی از نتایج آزمایش انجام شده مشاهده می شود خطای حالت تجربی ربات اسکات در یک مسیر مشخص که جرم 100 گرمی را توسط پنجه از نقطه A به B منتقل می کند حدود 10.1 میلیمتر بهدست آمده است. براساس مقایسه صورت گرفته میزان اختلاف نقطه انتهایی مسیر بازو با استفاده از کنترل کننده OSMC نسبت به حالت تجربی 8.7 میلیمتر میباشد، و با بکارگیری کنترلکننده SDRE به 6.8 میلیمتر رسیده است. در صورتی که با درنظر گرفتن انعطاف پذیری و لحاظ کردن شرایط اغتشاشی محیط و خطای حسگرها اندازهگیری در معادلات ربات و استفاده از تخمین گر طراحی شده، اختلاف به 3.7 میلیمتر کاهش مییابد، به بیان دیگر با پیشنهاد و پیادهسازی این روش، کنترل و عملکرد سیستم به رفتار حقیقی ربات نزدیک تر شده است.

6- فهرست علايم

A,E	نقاط ابتدا و انتها مسير حركت پنجه
$A(\mathbf{x}(t))$	ماتريس ضريب حالت سيستم
B(x(t))	ماتریس ضریب کنترل سیستم
C(x(<i>t</i>))	ماتریس ضریب خروجی سیستم
c, ç	بردار تاثیرات نیروی جانب مرکز و بردار شتاب گرانش بازوی
	مکانیکی صلب
<u>c</u> , <u>c</u>	بردار تاثیرات نیروی جانب مرکز(شتاب کوریولیس) و بردار
	شتاب گرانش بازو با مفاصل انعطاف پذیر
C(t),F,G(t)	ماتريس تصحيح كننده ابعاد بردار عملگرها
E(t).W(t)	ماتریس وزن دهی به ورودی کنترلی و متغیرهای حالت
-0707	رویت گر
Н(.)	تابع هميلتونين
$I_{\rm xx}$, $I_{\rm yy}$, $I_{\rm zz}$	ممان اینرسی بازو حول محور x,y,z
J_{r}	معیار عملکرد یا تابع هزینه
J _r	ممان اینرسی موتورهای محرک
k(q(t))	بردار اتصال بين عملگرها و عضوها
K(x(t))	ماتریس بهره فیدبک کنترل کننده
k _{OSMO}	ضريب كنترلى مود لغزشي بهينه
m	جرم عضو
	جرم حمل شده توسط پنجه
M(q(t))	ماتریس اینرسی بازوی مکانیکی صلب
<u>M(q(t)</u>	ماتریس اینرسی بازو با مفاصل انعطاف پذیر
M _c , M _c	ماتریس کنترلپذیری و رویتپذیری
P(x(<i>t</i>))	ماتریس متقارن ناشی از حل معادله ریکاتی

حالت

8- مراجع

- J. D. Pearson, Approximation methods in optimal control, Journal of Electronics and Control, Vol .13, No. 5, pp. 453-469, 1962.
- [2] A. Wernli and G. Cook, Suboptimal control for the nonlinear quadratic regulator problem, *Automatica*, Vol. 11, No. 1, pp. 75-84, 1975.
- [3] J. R. Cloutier, C. N. D'Souza, C. P. Mracek, Nonlinear regulation and nonlinear H-infinity control via SDRE technique, *International Conference* on Nonlinear Problems in Aviation and Aerospace, Daytona Beach, US, pp. 117-130, 1996.
- [4] M. Xin, S. N. Balakrishnan, Z. Huang, Robust SDRE based robot manipulator control, *Proceeding of IEEE International Conference on Control Applications*, Mexico City: IEEE, pp. 369-374, 2001.
- [5] T. Cimen, D. McCaffrey, R. F. Harrison, S. P. Banks, Asymptotically optimal nonlinear filtering, *Automatic Control in Aerospace*, Vol. 17, No. 1, pp. 756-761, 2007.
- [6] J. R. Cloutier, D. T. Stansbery, The capabilities and art of state-dependent Riccati equation-based design, *Proceedings of American Control Conference*, Anchorage: IEEE, Vol. 1, pp. 86-91, 2002.
- [7] H. T. Banks, B. M. Lewis, H. T. Tran, Nonlinear feedback controllers and compensators: A state-dependent Riccati equation approach, *Computational Optimization and Applications*, Vol. 37, No. 2, pp. 177-218, 2007.
- [8] L. M. Sweet, M. C. Good, Redefinition of the robot motion-control problem, IEEE Control Systems Magazine, Vol. 5, No. 3, pp. 18-25, 1985.
- [9] H. S. Ramirez, M. W. Spong, Variable structure control of flexible joint manipulators, *The International Journal of Robotics and Automation*, Vol. 3, No. 2, pp. 57-64, 1988.
- [10] M. H. Korayem, A. Nikoobin, Maximum payload for flexible joint manipulators in point-to-point task using optimal control approach, *The International Journal of Advanced Manufacturing Technology*, Vol. 38, No. 9-10, pp. 1045-1060, 2008.
- [11] M. Salehi, A. Nikoobin, Optimal trajectory planning of flexible joint manipulator: Maximum load carrying capacity-minimum vibration, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 13, No. 14, pp. 68-80, 2013 (in Persian نافر).
- [12] M. Navabi, P. Roozgard, Nonlinear fault-tolerant flight control for a transport aircraft in presence of actuators fault and failure, *Modares Mechanical Engineering*, Vol. 15, No. 12, pp. 209-220, 2015 (in Persian فارسی).
- [13] M. H. Korayem, A. Khademi, S.R. Nekoo, A Comparative study on SMC, OSMC and SDRE for robot control, *Proceeding of IEEE International Conference on Robotics and Mechatronics*, Tehran: IEEE, pp. 13-18, 2014.
- [14] M. H. Korayem, M. Irani, S. R. Nekoo, Load maximization of flexible joint mechanical manipulator using nonlinear optimal control, *Acta Astronautica*, Vol. 69, No. 7-8, pp. 458-469, 2011.
- [15] M. H. Korayem, S. R. Nekoo, State-dependent differential Riccati equation to track control of time-varying systems with state and control nonlinearities, *ISA Transactions*, Vol. 57, pp. 117-135, 2015.
- [16] D. G. Luenberger, Observing the state of a linear system, *IEEE Transactions on Military Electronics*, Vol. 8, No. 2, pp. 74-80, 1964.
- [17] D. G. Luenberger, An introduction to observers, *IEEE Transactions on Automatic Control*, Vol. 16, No. 6, pp. 596-602, 1971.
- [18] V. Pappano, B. Friedland, Analytical solution for a separate state and parameter SDRE observer for a CSI-fed induction motor, *Proceeding of IEEE International on Control Applications*, Trieste: IEEE, Vol. 2, 1998.
- [19] M. Xin, S.N. Balakrishnan, A new state observer and flight control of highly maneuverable aircraft, *Proceeding of American Control Conference*, St. Louis: IEEE, pp. 5380-3385, 2009.
- [20] H. Beikzadeh, H. D. Taghirad, Stability analysis of the discrete-time difference SDRE state estimator in a noisy environment, *Proceeding of IEEE International Conference on Control and Automation*, Christchurch,: IEEE, pp. 1751-1756, 2009.
- [21] A. J. Krener, W. Respondek, Nonlinear observer with linearizable error dynamics, SIAM Journal of Control and Optimization, Vol. 23, No. 2, pp. 197-216, 1985.
- [22] T. Çimen, State-dependent Riccati equation (SDRE) control: A survey, *The International Federation of Automatic Control*, Vol. 41, No. 2, pp. 3761-3775, 2008.
- [23] M. H. Korayem, S. R. Nekoo, Finite-time state-dependent Riccati equation for time-varying nonaffine systems: Rigid and flexible joint manipulator control, *ISA Transactions*, Vol. 54, pp. 125-144, 2015.
- [24] S. R. Nekoo, B. Geranmehr, Nonlinear observer-based optimal control using the state-dependent Riccati equation for a class of non-affine control systems, *Journal of Control Engineering and Applied Informatics*, Vol. 16, No. 2, pp. 5-13, 2014.

⊷ q _L (t),ġ _L (t)	موقعیت و سرعت زاویهای عضوها
∽ q _m (t),q _m (t)	موقعیت و سرعت زاویهای موتورها
م R,Q	ماتریس وزن دهی به ورودی کنترلی و متغیرهای
ک	كنترل كننده
\mathfrak{k} $S(\mathbf{x}(t))$	بهره بهينه كنترلكننده مود لغزشي
بر u(t)	بردار ورودی کنترلی- گشتاور محرکها
گ u _{i,stall}	گشتاور حد اشباع موتور
> $u_{i,\min}^{\max}(t)$	حداکثر و حداقل محدوده گشتاور موتور
د v(t),w(t)	کمیت نویز اندازه گیری و اغتشاش بار
x(t),y(t) , z(t) د x(t)	کمیت های قابل اندازهگیری
علايم يونانى	
Γ (ᠷ(t))	ماتریس بهره رویت گر
γ (t)	بردار ورودی رویت گر
η (t)	بردار خروجي سيستم دوگان ريكاتي
$\lambda(t)$	بردار كمك وضعيت
λ _{osmc}	ضريب كنترلى مود لغزشي

7- پيوست

1-7- کاربرد تخمینگر در اندازهگیری سرعت زاویهای

جهت صحت عملکرد کنترل کننده و تخمین گر SDRE طراحی شده یک بازوی مکانیکی سه درجه آزادی صلب را در نظر گرفته و با فرض نداشتن ابزار اندازه گیری سرعت (تاکومتر)، میزان تغییرات سرعت زاویهای بازو تخمین زده شده است. شکل 12 تغییرات سرعت زاویهای عضو 3 را طی 5 ثانیه در دو مرحله (با تخمین و بدون تخمین) نشان میدهد. همان طور که مشاهده میشود تخمین گر با دقت و سرعت خوبی مقدار سرعت زاویهای عضو را رویت و تخمین زده است، همچنین اثرات منفی وجود نویز و اغتشاش در رفتار سرعت زاویهای عضو توسط رویت گر SDRE تخمین زده است.

Fig. 12 Estimation of angular velocity variations for third link using SDRE estimator

شکل 12 تخمین تغییرات سرعت زاویهای عضو سوم توسط تخمینگر SDRE